

קלמ':

תולין פרק עשרים שבת

מסורת הש"ס

(א) צילה ו. כב. (ג) מנחת לה. ע"ש. (ד) מ"ק יב. (ה) ויג' הערוך וקפספסיה. (ו) לעיל קלד. (ז) שם קע. (ח) ויג' הערוך כדל. (ט) ע"י מוס' צילה לז: (י) ד"ה מלמטה למעלה. (יא) גי' הערוך בערך צבת א' לא נדקדק כיצד נצחה אפומה דכוימחא, (יב) ונעיל קלמ. (יג) כן נא' ע' ערובו דברים ע"י חסרון נקודות המנדלות ו"ל כד' שיעלו. שיהיו ללעין לזכ: אמ' ה"ן. מפני הקמחים וכו'. ועי' פ"ט"ז ב"ר"ה"ק. (ט) ונ"ע מוס' (שי"ך ג' ו. ד"ה והאידלמ). (ז) שי"ך לק קמ'.

הגהות הב"ח

(א) גמ' לא תשיבו ונבילי אמר (רכה) מ"מ וי"ב ס"א ר' אבין: (ב) שם לא ניהוק איניש (בימימי) מ"מ וי"ב ס"א שבאבא: (ג) שם ממנא למנא בעבאבא ז"ל ר' אחא: (ד) רש"י ד"ה שלח גיבוי וכו' מקרקעיתו של בני: (ה) ד"ה וי"ב ונ"ע וכו' לא תשיבו שפירוש ויטליל לזכר היה: כדממ"י דב"מ: ג"כ ע"ש דף קד קדאמר ככ פפא טרשא לדיי ע"י ע"י טרשא לא פסיד ופספסי' דף קיג קאמרי' ממתי מתולין לני טורא רטוט וכו' אמר ככ פפא לא זיל דממא ככאל לא אעמרי מחיל טורא אמר ככ פפא טור לאה וכו' ופספ"י דנדה קאי' רבא לזכ פפא סומני ופישי' שמי לשונות: (ו) בא"ד ותחלת פשימין שאין הפסקת ניכר לאו טורא הוא: (ז) תוס' ד"ה וי"ע ע"י כ"י בני מלאין (אומה העיר) מח"מ וי"ב הנה"ה הא:

גילוי הש"ס

מחנ"י ומסננין את ה"ן בסודרין. ע"ל ק"ח ע"ל מו"ה הא"י ממוכ"מ: תוס' ד"ה תא"ב וכו' ג"כ א"ב. ע"ל י"ע ע"ב מו"ה ה"י ככ"ל.

לענין רש"י

בריש"י [בריש"י]. לערבב. ויג'ש. טרשב. פוריש"ן. שפ"י. רוב. בריש"י. טיפות נזולות.

רבינו חננאל

כולן לאיסור, לפי שאין בני תורה. מהא שמעין שאפילו בדמים המותרים כגון אילן וכוכבה לזן המסורין לעם הארץ, אין אדם רשאי להורות להן להיחזק אלא יחזירו עליהן לאיסור. וזה שאמר מתעטף אדם בכילה וטובסיא וירצא בה להדיה. כי טובסיא חותין ומשיחיה פעיליה. הלכה היא, דקא מקשין עלה מדרב הונא [דאמר] היוצא בטלית שאינה מצויימת לכתחלה נגזר שתלה ציצית בג' כנפי הטלית והניח הביצית, אותן חוטי הביצית כיון שאינה מצויימת בר' חוטא. ופיקוין ציצית לגבי טלית חשיב ולא בטלין שכל האדם יוצא בטלית כי בדעתו שתלה הרביעית וילבשה, אבל כוסביא לגבי כילה אינו צריך לזן ובטלין וכן נמי ציזיות שלנו שיש להן ד' ציציות אפי' אין חשבת להו אינן מצויימות לכתחלה בטלו לגבי טלית. והא דאמר רבה בר בר חנה מערים אדם על המשמרת ביר"ט לתלות בה רמונים והוצאה בה שמרים, איבא דרבנן שאסורין לתלות ולשמר לכתחלה, ואע"פ שהיא איסורא והוא הדלה לה רמונים כרב אשי. ואע"ג דאמרין מ"ש מהא דנתיב מטילין שכר במדעו וכו', התם

ולא ידענא אי מלפניה. אם חל י"ט בע"ש ומת צו זיוס ומפני שלח יוכלו להסתפק צו למחר המירו לקבצו ע"י עממיס: אי מלאחריס. והוא מת צצבת ומפני שנשתהא כבר והיה מסריח המירו: מה ציו"ט ראשון כו'. מת שנשתהא כגון שמת צצבת ולמחר היה יו"ט: מה שאין קן צצילה. דאין ר"ה שזה לימים טובים של גלויות דאילו ר"ה חמיר יו"ט שני דליה ונולדה צוה אסורה צוה: מהעטף אדם צצילה. שהוא כקדין ומתעטף צוה לזך מלבושו: וכפססיה. לרעותות הצלחות צוה ולא אמרינן הך לרעותות לאו לצורך עיטוף יניחו והוה משא"י ההוא שעמא שאין כיסכסין עשוין אלף לנטומה צהלה: חייב חטאה. ואילו לא היתה מנויית כלל לא מייחזב דהא לבושיה הוא. אלמא הצלחות הוינן לו משא"י הואיל ואין נמנויות אינן כריכין לה ומן הצדד ממש אינן דליחשבינן כוונתיה: חשיבי. משום דשל תכלת הני ולא צטלי והוה צוה משוי: מערים אדם על המשמרת ציו"ט. לרבנן דאמרי' אין תולין את המשמרת ציוס טוב ואוקימנא דטעמא לאו משום אהל אלף משום עובדא דחוליס' מערים ותולה צוה לצורך רמונים דלאו עובדין דחול ניהו ומסנן צוה שמרים הואיל ונתלית דהא אמרינן נותנין לתלוייה ציו"ט: והוא דסלי צוה רמונים. צרישא דמוכח מילתא דמעיקרא לאו לשמרים תלייה: מטיילן. צרישי' צלע"ז: צמועד. צחולו של מועד: מערים וסופה מן החדש. אלמא צלע שוס הוכחה מות להערים: הסס לאו מוכחא מילתא. דמילתא דאיסורא הוא דהרואה אומר לצורך המועד הוא שאין הכל יודעין שיש לו מן הישן. הכא מוכחא מילתא דאיסורא וזאי לא ידעו צוה רימונים צרישא להנניע דלמלא כי ילייה צוה שמרים מוכח דלהיה תלייה: צרא דסומא. צלע של שוס: ומנח צצרא דדגא. מקוס שיש צו נקצ צצצית והיין יוצא [ב] ונתנו שם צצצת לסתוס והיו כמתקן ומערים לכתחילה: ואומר לאצטועיה. להאי צרא דתומא מוכינא.

ועוד עבד אחריתי אול נאליס צצצרא צספינה רחבה העשויה לעבור המיס וספיה של נכרי יודע הוא שצצציתיה הנכרי לצד האחר: וסייר פוי. ומשמר שם פירות כרמו. ונמלא שהנכרי מעצירו צמים צצצת: הערמה צצצתן היא ה"ג. הך הערמה לאו צאיסורא דאורייתא הוא אלף צאיסורא דרבנן דא"י עבד ממש צלל הערמה דאצצצתן הוא דעבר הלכך כיון דאורצא מרבנן הוא לא אחמירי עליה דהוא לא אחי למעבד לכתחילה להדיא צלל הערמה לעבור שם לפני הכל: מתנ"י נוסחין מ"ס. צצצת ע"ג שמרים הנמונים צצצצת מבעוד יוס: כדי שיעלו. שיהו צלולין לזוב' את הפסולת וכו'. ועי' פ"ט"ז ב"ר"ה"ק. (ט) ונ"ע מוס' (שי"ך ג' ו. ד"ה והאידלמ). (ז) שי"ך לק קמ'.

לכתחילה להדיא צלל הערמה לעבור שם לפני הכל: מתנ"י נוסחין מ"ס. צצצת ע"ג שמרים הנמונים צצצצת מבעוד יוס: כדי שיעלו. שיהו צלולין לזוב' את הפסולת וכו'. ועי' פ"ט"ז ב"ר"ה"ק. (ט) ונ"ע מוס' (שי"ך ג' ו. ד"ה והאידלמ). (ז) שי"ך לק קמ'.

בשכר במועד לא מוכחא מילתא, הכא במשמרת מוכחא מילתא דלשמר הוא תולה, ואם תלה בה רמונים אין, ואי לא לא. והא דאמר ליה לרב אשי ע"ב הונא בר חיון, ואמרי לה בר חילון, דהוה שקול ברא דתומיא ומנח בריצוא דדגא, פ"י שהיה נוטל ראש שום ונתנו בנקב של תבית שיוצא ממנו היין, ולא היה מסתפק מאותה תבית אלא מתבית שבאצור, והיה מערים וסותם הנקב בראש השום, והיה אומר להצנע ראש השום אני צריך. ועוד היה הולך רשן בעבבא וכו'. אמר להו רב אשי הערמה מדרבנן היא, והנתיבה לכתחילה ת"ח לא עבדי. ונתנין המיס על השמרים בשביל שיעלו. אמר זעירי נתון אדם יין

טורד אדם חבית יינה ושמריה בשבת ואינו חושש ואפילו איבא דרבנן, וליכא דפליג בהא. ומסננין את היין בסודרין. אמר רב חילון ליה לרב אשי ע"ב הונא בר חיון, ואמרי לה בר חילון, דהוה שקול ברא דתומיא ומנח בריצוא דדגא, פ"י שהיה נוטל ראש שום ונתנו בנקב של תבית שיוצא ממנו היין, ולא היה מסתפק מאותה תבית אלא מתבית שבאצור, והיה מערים וסותם הנקב בראש השום, והיה אומר להצנע ראש השום אני צריך. ועוד היה הולך רשן בעבבא וכו'. אמר להו רב אשי הערמה מדרבנן היא, והנתיבה לכתחילה ת"ח לא עבדי. ונתנין המיס על השמרים בשביל שיעלו. אמר זעירי נתון אדם יין

יום טוב שני יתעסקו בו ישראל. וצצילה (ד' ו). מסקינן צמר הך מילתא אמר רבינא האידלמ דאיכא חזרי חיישינן פירושו' ולא יתעסקו צו ישראל פן יזוו עליהם חזרי לעשות מלאכה ציו"ט כיון שראוין עשוין צצציל מת ומעשה היה^ב והולכו מת חוץ לתחום ציו"ט והלכו אחריו צסוסיס להמעטק צנת וכעם ר"מ אף על ההולכים צרגל צלל צסוסיס ושמע רצי דטעמו משום דמסיק רבינא האידלמ דאיכא חזרי ולדין לאע"ג דליכא מייחש יש לאסור כיון דמסיק הכי גס' יש לירא פן יזוו השרים להמעטק צמלאכתן ולכתוב מה שהם רוצים^ט ושלח להם ר"מ צני צצכר אינש צני תורה צני מלאין^ו (אומה העיר) צני תורה"ט):

צצצצית חשיבי ורא במ"א. שאינש מצוטלין ופין שחשודים הס צעניו צעטמו לפין צצצילת צניית רביעיית קך ר"ח: הא לא חשיבי וצטלי על זה סמך רצי להניח צצצצנטו לרעותות התלויות צו ויש שקוטרים צהס צמי שוקיס דצטלי דלל חשיבי כולי האי: במ"א שנא מהא דתנאי בו. פ"י^ו ו"ס"ל כרבי יוסף צר' יהודה דלמר מערימין לעיל צפי' כל כתיבי (דף קח: ט):

ת"ל דבישרא בו'. לא כפירוש הקוטרים דפי' צצר מליח שחלו ליצשו דהל"ל הא צצצק מפנין דמה שיך הכא ועוד^כ למה מזכיר תלל ועוד מוכח לעיל צצצק מפנין (דף קח). דגג מליח נמי חזי לאומאלא ועוד דהכא צצצטול איירי ואמרינן לעיל דצ צצצוקא לעטלל סבר לה כר"ס ונראה כפי הערוך דמשום תלל נקטיה^ב וצלל צצר אלף תלל דצצרא לא ממאס^ג וצרי לעטלולי^ד ושל דגיס מאס^ט והיו מוקפה מחמת מילאוס והשגח אחי שפיר צאיסור דמלא כעין כישא דירקא ור' פי' לנו לתלל דצצרא רגיל להיות צו תורת צלי אלף של דגיס אלף ולל משום מוקפה מחמת מילאוס דלל איירי שצצצין צצצוקא מחמת מילאוס. מ"ר: צצצ

אדם יין צלול ומים צלולין לתוך המשמרת בשבת ואינו חושש אבל עבורין לא מיתבי רבן שמעון בן גמליאל אומר שורד אדם חבית של יין יינה ושמריה ונתון לתוך המשמרת בשבת ואינו חושש תרגמה זעירי ל"בין הגיתות שנו: מ"מסננין את היין בסודרין: אמר רב שימי בר חייא ובלבד שלא יעשה גומא: ובכפיפה מצרית: אמר רב חייא בר אשי אמר רב "ובלבד שלא יגביה מקרקעיתו של כלי טפח אמר ר' רב פ' האי פ' פרונקא אפליגיה דכובא שרי אכוליה כובא אסור אמר רב פפא לא ייהדק איניש פ' צצצציתא בפומיה דכזוני דחביתא משום דמיחזי כמשמרת דבי רב פפא שאפיו שיכרא מומא למנא ו) אמר ליה רב אחא מדיפתי לרבינא האיבא ניצוצות ניצוצות לבי רב פפא לא חשיבי: ונתנין ביצה במסננת: לני יעקב קרחה לפי

לכתחילה להדיא צלל הערמה לעבור שם לפני הכל: מתנ"י נוסחין מ"ס. צצצת ע"ג שמרים הנמונים צצצצת מבעוד יוס: כדי שיעלו. שיהו צלולין לזוב' את הפסולת וכו'. ועי' פ"ט"ז ב"ר"ה"ק. (ט) ונ"ע מוס' (שי"ך ג' ו. ד"ה והאידלמ). (ז) שי"ך לק קמ'.

בשכר במועד לא מוכחא מילתא, הכא במשמרת מוכחא מילתא דלשמר הוא תולה, ואם תלה בה רמונים אין, ואי לא לא. והא דאמר ליה לרב אשי ע"ב הונא בר חיון, ואמרי לה בר חילון, דהוה שקול ברא דתומיא ומנח בריצוא דדגא, פ"י שהיה נוטל ראש שום ונתנו בנקב של תבית שיוצא ממנו היין, ולא היה מסתפק מאותה תבית אלא מתבית שבאצור, והיה מערים וסותם הנקב בראש השום, והיה אומר להצנע ראש השום אני צריך. ועוד היה הולך רשן בעבבא וכו'. אמר להו רב אשי הערמה מדרבנן היא, והנתיבה לכתחילה ת"ח לא עבדי. ונתנין המיס על השמרים בשביל שיעלו. אמר זעירי נתון אדם יין

טורד אדם חבית יינה ושמריה בשבת ואינו חושש ואפילו איבא דרבנן, וליכא דפליג בהא. ומסננין את היין בסודרין. אמר רב חילון ליה לרב אשי ע"ב הונא בר חיון, ואמרי לה בר חילון, דהוה שקול ברא דתומיא ומנח בריצוא דדגא, פ"י שהיה נוטל ראש שום ונתנו בנקב של תבית שיוצא ממנו היין, ולא היה מסתפק מאותה תבית אלא מתבית שבאצור, והיה מערים וסותם הנקב בראש השום, והיה אומר להצנע ראש השום אני צריך. ועוד היה הולך רשן בעבבא וכו'. אמר להו רב אשי הערמה מדרבנן היא, והנתיבה לכתחילה ת"ח לא עבדי. ונתנין המיס על השמרים בשביל שיעלו. אמר זעירי נתון אדם יין

י"א מ"י פ"ה מה' י"ע הלכה ככ סמך לאין עה טושי' אי"ח ס"י מקי ספי' פ:

י"ב ב מ"י שם טושי' שם ספי' ד:

י"ג ג מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ סמך לאין עה טושי' אי"ח ס"י נא ספי' לט: ב ד מ"י שם טושי' שם ספי' לט וי' ספי' פ:

כ"ה ד מ"י פ"י"ט מה' י"ע הלכה כ סמך לאין עה טושי' אי"ח ס"י נא ספי' לט: ב ד מ"י פ"י"ט מה' הלכה כ סמך שם טושי' שם ס"י מקל ספי' פ:

ב"ז ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ח ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ט ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"י ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"כ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ל ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"מ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"נ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ס ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ט ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"י ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"כ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ל ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"מ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"נ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ס ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ט ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"י ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"כ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ל ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"מ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"נ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ס ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ט ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"י ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"כ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ל ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"מ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"נ ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט:

ב"ס ד מ"י פ"י"ט מה' שנת הלכה כ טושי' שם ס"י ספי' לט: